

„Udvalget går ud fra som en naturlig forudsætning, at bestemmelserne i § 14 ikke bringes til anvendelse på sådanne gennem en årrække anvendte forretningsbetingelser, som efter almindelig opfattelse anses for stemmende med god og sund forretningssskik“. Det må herved være forudsat, at eksklusivbestemmelser, der har langvarig hævde, skal anses for lovlige. Da princippet i den nugældende § 14 stemmer med den i praksis før Det danske Forlags oprettelse i 1941 gældende tilstand og ordning, bør det heller ikke af denne grund kunne anfægtes.

Til *det Den danske Provinsboghandlerforening* givne påbud om ophævelse af § 4, 1. pkt. i foreningens love bemærkes følgende:

Som ovenfor nævnt er lovene ikke anmeldt til priskontrolrådet og ingensinde krævet anmeldt, skønt rådet har været kendt med dem igennem lang tid.

Under hensyn til, at det ikke er nogen betingelse for samhandel at være medlem af Den danske Provinsboghandlerforening, kan reglerne formentlig heller ikke kræves anmeldt, og der er derfor ikke hjemmel til at kræve dem ændret eller ophævet. Under alle omstændigheder kan det ikke være samfundsmæssigt urimeligt, at de boghandlere, der kun ønsker at samhandle med forlæggere, der følger reglerne, slutter sig sammen i en forening og i dennes vedtægter opstiller en regel herom.

I prislovens § 14, 3. stk., er det foreskrevet, at pålæg fra priskontrolrådets side skal indeholde fastsættelse af en *frist*, inden hvilken pålægget skal være efterkommet. Ikke desto mindre har priskontrolrådet påbudt ophævelse med *omgående virkning*. Jeg anser dette for et overgreb i strid med den nævnte § 14, 3. stk. og uden nogen saglig begrundelse. Det er så meget mere urimeligt, at pålægget skal gennemføres omgående, som priskontrolrådet har været bekendt med, at branchen agtede at indbringe pålægget

for ankenævnet og eventuelt for domstolene, og det er end mere uforståeligt, når det tages i betragtning, at reglen har været gældende i sin nuværende form siden 1941, og at der siden 1948 har været forhandlet med prisdirektoratet om sagen. Der henvises også til, at sådanne aftaler tidligere er blevet godkendt, jfr. tapetbranchens ovenfor nævnte sag.

Loven forudsætter, at organisationerne på lovlig måde skal bringe de aftaler, der ønskes anfægtet, til ophør. Leverings- og samhandelsreglernes § 14 kan på lovlig måde kun ophæves i overensstemmelse med fremgangsmåden i § 44, hvorefter ophævelsen skal vedtages i Forlæggerforeningen og derefter have tilslutning af Boghandlerrådet. Efter Forlæggerforeningens vedtægter kræver ophævelsen vedtagelse på en plenarforsamling efter forudgående behandling i repræsentantskabet, jfr. vedtægternes §§ 20 og 21. Denne behandling kræver sin tid, og pålægget om ophævelse med omgående virkning kan således ikke efterkommes.

Foreningerne har givet medlemmerne meddelelse om det givne pålæg, men kan ikke se, at medlemmerne er berettigede til at bortse fra § 14, sålænge den ikke er lovligt ophævet.

Det eneste rimelige og passende havde været at give en frist så lang, at ankenævnets og handelsministerens afgørelse kunne foreligge, inden der blev spørgsmål om dettes ikrafttræden. Kravet om omgående ophævelse kan medføre, at den endelige afgørelse i sagen præjudiceres.

Jeg anmoder om, at ankenævnet tager udtrykkelig stilling til kravet om ophævelse med omgående virkning, såfremt der ikke er mulighed for straks at indstille til handelsministeren, at pålægget foreløbig med omgående virkning ændres således, at der fastsættes en rimelig frist for dets ikrafttræden.

For ikke at sætte sagen på spidsen har jeg på organisationernes vegne over for priskontrolrådet erklæret, at indklage for Boghandlernævnet af eventuelle overtrædelser af § 14 ikke vil finde sted, sålænge en endelig afgørelse ikke foreligger.

Med ærbødighed
sign. Gert Jessen.